

fra Tørvefabrikanterne i Jylland, der havde sagt, at der ingen Vanskeligheder var. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han slog sig til Taals med det; de skulde nok i Tilfælde af, at Bestilling blev givet, skaffe Hjemmene de nødvendige Tørv. Jeg vilde betragte det som overmaade letsindigt at stole paa Udtalelser af den Art fra Tørvefabrikanternes Side. Jeg har i alt Fald for kort Tid siden gjort Forsøg paa at købe Tørv i Jylland, men det har ikke været mig muligt at faa dem. Jeg tror heller ikke, at det, saaledes som hele Produktionen har formet sig, og saaledes som Salget har formet sig, specielt til Industrien, er muligt at skaffe Husholdningerne det nødvendige Brændsel. Det er den Opfattelse, som ikke blot jeg har, men som mangfoldige Kommunalbestyrelser har, og jeg vil advare den højtærede Indenrigsminister mod i nogen Maade at støtte sig til det Tilsagn, han har faaet fra Tørvefabrikanterne. Naar Vinteren kommer, skal det nok vise sig, at mange Kommuner ikke kan skaffe Brændsel, at mange Hjem ikke kan faa det nødvendige Brændsel, fordi det er købt af andre og transporteret bort fra den Egn, hvorfra Hjemmene skulde have deres Forsyning.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister, som fandt Anledning til at svare paa min Bemærkning om Valutareguleringen. Han sagde, at Regeringen havde jo tilbudt at regulere Tilførslerne af Luksusvarer. Men den højtærede Landbrugsminister kan ikke være uvidende om, at et Forslag af denne Art i Virkeligheden vil være betydningsløst. Jeg har nok hørt, at man i Regeringen overvejede at stille Forslag om en Begrænsning af Importen, saaledes at der her forelaa et positivt Forslag om, at de og de Varer ikke længere kunde importeres, medmindre særlig Tilladelse gaves. Men jeg har ikke set noget Forslag. Derimod ved jeg, at det er prøvet at udarbejde Forslag derom; jeg har selv været med til det. Vi er kommet til det Resultat, at det er ugørligt, og jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister og hans Kollega, Handelsministeren, vil komme til det samme Resultat, at det af mange forskellige Grunde er ugørligt. Men hvis det nu er deres fortsatte Opfattelse, at denne Vej er farbar, hvorfor møder de saa ikke med Forslag her i Rigsdagen? De kan da ikke undlade at stille Forslag af den Grund, at Valutaraadet — eller Fællesraadet, som det officielt hedder — er blevet ophævet. Den højtærede Landbrugsminister kan heller

ikke være uvidende om, at den Opfattelse, som Regeringen sidst gennem den højtærede Handelsminister og tidligere gennem den højtærede Landbrugsminister — ganske vist den Gang ikke som Regering — har tilkendegivet overfor Fællesraadet, ikke fandt Tilslutning fra et eneste Menneske i Fællesraadet. Hele Fællesraadet med Undtagelse af den højtærede Landbrugsminister krævede en Valutaregulering, og Kravet derom forstærkedes, efter som Tiden gik. Det var en af den højtærede Landbrugsministers egne — jeg tør vel ikke sige Partifæller, derom ved jeg ikke noget, men i alt Fald Meningsfæller —, der i Valutaraadet stillede Forslag om, at Valutaraadet skulde ophæves, at dets Virksomhed skulde være forbi, eftersom det ikke længere kunde finde den fornødne Støtte hos Regeringen. Det var den højtærede Handelsminister som faktisk ved sin Holdning sprængte Valutaraadet til Trods for meget indtrængende Advarsler fra hele Finansverdenen, fra Nationalbankens Direktører uden Partifarve, praktisk talt fra hele Bankverdenen, fra Industrien, fra Grosserer Societetet. Man skulde tro, at Handelen paa en eller anden Maade maatte have stillet sig paa tværs. Men man var efterhaanden kommet til den Opfattelse, at en Valutaregulering var aldeles nødvendig nu. Det er ikke den højtærede Landbrugsminister ubekendt, at Grosserer Societetets Formand i Fællesraadet bestemt krævede, at det af den tidligere Regering, den daværende Handelsminister Hage, fremsatte Forslag til Valutaregulering skulde vedtages. Det Memorandum, der blev udarbejdet som en Tilkendegivelse af, hvad Fællesraadet kunde tænke sig som et Minimum, tilfredsstillede end ikke selve Handelen, idet Handelen svarede, at man heller ikke fra Handelens Side kunde være tjent med fortsat at arbejde sig længere og længere ud i det Uføre, som Landet utvivlsomt efterhaanden føres ud i ved den Maade, hvorpaa Eksport og Import foregaar nu. Det kan ikke være hverken den højtærede Handelsminister eller den højtærede Landbrugsminister ubekendt, at jeg fra første Færd har stillet mig paa det Standpunkt — jeg talte der paa mit Partis Vegne —, at jeg meget gerne vilde gaa med til at foretage en Regulering af Importen paa den Maade, at man lod alle de Hovedartikler, om hvilke der jo selvsagt ikke kunde være nogen nævneværdig Meningsforskel, Raavarer til Industrien, til Landbruget o. s. v., frit gaa ind i Landet, og at man udelukkede Luksusvarer; men dette maatte